

Життя Т. Г. Шевченка

<http://vk.com/zamovlennja>

“Синові Тарасу з мого хазяйства нічого не треба, він не буде аби яким чоловіком; з його буде або щось дуже добре, або велике ледащо...”

Так говорив про свого сина батько Тараса Шевченка

“Він був сином мужика і став володарем у царстві духа.
Він був кріпаком і став велетнем у царстві людської культури.
Він був самоуком і вказав нові, світлі і вільні шляхи
професорам і книжним ученим...”

І. Франко

Тарас Григорович Шевченко народився 9 березня 1814 року у селі Моринцях (тепер у Черкаській обл.).
Рідні його були кріпаками поміщика Енгельгарда і жили дуже вбого.

Тарас був постою дитиною, а старшому брату на той час було лише п'ять років. Мати Шевченко часто хворіла і померла, у 32 роки, коли Тарасу було лише 9 років. А невдовзі помер і батько. Так у 12 років він зостався сиротою і разом із братами та сестрами жив з мачухою.

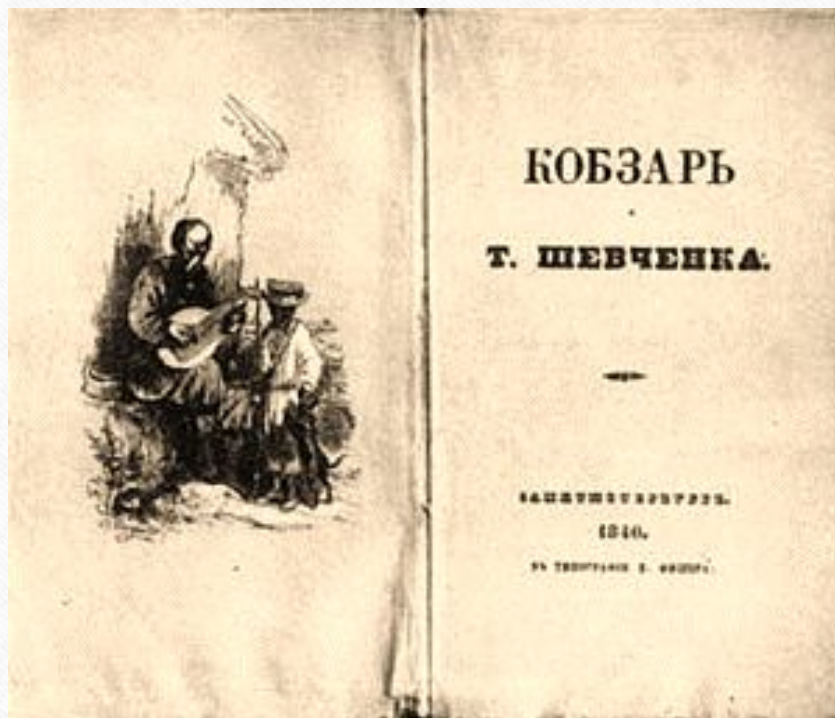
Хлопцеві рано прийшлося піти у найми та він ніде не затримувався довго через непокірливість. Тарас пас худобу, слугував у дяка в церковно-приходській школі, у попа, у маляра. Працюючи у маляра, він і сам почав змальовувати вугликом і крейдою все, що бачив.

Коли йому виповнилося 15 років, управитель поміщика Енгельгарда взяв Тараса у дворову челядь, слугувати козачком у молодого пана. Молодий Павло Енгельгард часто подорожував зі своєю челяддю. Це дало змогу молодому Шевченку побувати у Києві, Вільно, Петербурзі та інших місцях. У 1831 році П. Енгельгардт переїжджає в Петербург. Слідом за ним в обозі разом з іншими дворовими прибув до Петербурга і Шевченко.

22 квітня 1838 року Енгельгард дав Т.Шевченку визвольний лист, одержавши за це 2 500 крб., суму на той час дуже велику. Гроші було одержано за портрет славетного поета В.А. Жуковського, написаний не менш славетним художником Карлом Брюлловим.

На початку квітня 1840 року вийшла перша збірка поезій під назвою „Кобзар” досі невідомого молодого автора Тараса Шевченка. Книжечка містила всього вісім поезій.

Після закінчення навчання у Академії, Шевченко вирішив поїхати на Україну, у рідні місця, де він не був 15 років. На цей час Т.Шевченко був уже досить популярним поетом. Перебуваючи на Україні, Т.Шевченко зробив серію малюнків, об'єднаних назвою «Мальовничча Україна». Він хотів продати їх і за ці гроші викупити своїх братів і сестру Ірину. Його старша сестра Катерина на той час вже померла. Але задуму не судилося здійснитися.

Згодом Шевченко отримує місце вчителя малювання при Київському університеті. Прогресивне студентство, що гуртувалося у таємничому товаристві „Кирила та Мефодія”, запросило відомого земляка виступити на зібранні. Вважаючи, що він серед однодумців, Тарас зачитав їм уривки з поеми „Сон”, над якою працював у той час.

На нього донесли і разом з іншими членами було заарештовано. Під час арешту в Шевченка було вилучено рукопис поеми і це відіграло вирішальну роль у його подальшому житті. Вирок був суворим: заслати рядовим Оренбурзького лінійного батальйону під суворий нагляд з заборонаю писати й малювати. Гіршого для Шевченка не можливо було й придумати.

По смерті Миколи I Тарас Шевченко сподівався, що його повернуть із заслання, але даремно. Олександр II, який зійшов на престол, пам'ятав його образливі вірші на адресу своєї бабки і власноруч викреслав його прізвище зі списку на помилування. Друзі й однодумці продовжували боротися за його повернення. 2 серпня 1857 р. Шевченко нарешті отримав визволення, але із забороною жити в столиці.

1859 року Шевченко востаннє побував на батьківщині, відвідав своїх родичів, спілкувався з селянами, читав їм свої вірші. Він мріє поселитися десь поблизу Дніпра, навіть вибрав місце для хати між Пекарями і Каневом. Вже й з управителем домовився. За читання крамольних віршів селянам його знову заарештовують і відправляють до Києва.

9 березня 1861 р. друзі прийшли привітати Тараса Григоровича з 47-м днем народження і побачили, що йому зовсім погано. Лікар встановив у Шевченка водянку легень. Кожне слово давалося митцю з привеликим трудом. Вранці 10 березня він захотів зійти вниз в майстерню, впав зі сходів... Коли до нього підбігли, він був уже мертвий... Так у розквіті творчих сил скінчилося життя цієї видатної людини.

Сумна хроніка життя

24 р. (1814-1838) кріпацтва;
9 р. (1838-1947) волі;
10 р. (1847-1857) солдатської муштри;
біля 4 р. (1857-1861) відносної волі.

“Я радий, що можу додати свій голос до тих, що вшановують великого українського поета Тараса Шевченка. Ми вшановуємо його за великий вклад у культуру не тільки України, яку він дуже любив і так промовисто описував, а й культуру світу. Його творчість є благородною частиною нашої історичної спадщини.”

Джон Ф. Кеннеді